

Perepäev jõulukuus

Kui salat sai hakitud ja piparkoogid ahjust välja võetud, siis oli aeg lauda istuda.

16. detsembril toimus meie koolis perepäev, millele järgnes jõulupidu. Sellel päeval ei pidanud koolis olema mitte kell 8.00, vaid hoopis 14.00. Kui jõudsim kooli, pakuti lõunasööki, mille järel läksime saali, kus jagati kätte töökorraldused. Õpilased, õpetajad ja vanemad jagati brigaadidesse, igal brigaadil oli teha- toimetada oma ülesanne. Üheskoos valmistati salat, küpsetati piparkoogid, tehti dekoratsioonid ja kaunistati saal.

Salatit valmistasid 8.-9. klassi tüdrukud ja vanemad ning selle rühma töödejuhataja oli õpetaja Imbi. 8.-9. klassi poisid koos isadega vedasid mööblit ja sättisid lavaäärele kuuseoksi kaunistuseks. Piparkooke tegid 5.-7. klassi poisid ja tüdrukud vormisid võileibu, nende bossideks olid õpetaja Karin ja Sirje. 4. klassi hooleks oli jäetud laudade katmine. Kõige nooremad valmistasid dekoratsioone: 2. klass pesunäppidest küünlaid, 1. klass kuuski ja 3. klass vanapaberist suuri seinakaunistusi.

Kui töö oli tehtud, siis mängisime natuke ja vaatasime õpetaja Sigridi valmistatud slaidiprogrammi jõuludest. Selle järel läksime saali, kus algas jõulupidu. Kõigepealt maitsesime päeval valmistatud toitu, millele järgnes kontsert. Kontserdil lauldi, loeti luuletusi, tantsiti ja võimeldi. Kontserdi alguses saabus ka jõuluvana.

Päkapikkudest ja jõuluvanast läbi

1. klassi eraellu tungisid Patrick, Gert Air, Kristiina ja Hanna Elisabeth 6. klassist.

	Emma	Rihhard	Anette	Evelin	Kerttu
Mis koolis meeldib?	Ma ei tea. Kehaline vist. Õppida meeldib.	Kehaline on lemmiktund ja kõige rohkem meeldib meie õpetaja.	Matemaatika ja kehaline. Mulle meeldib õppida. Toitudest meeldib supp ja magustoit.	Kõik meeldib, eriti meeldib lugeda. Koolis on hea kartulipuder.	Kehaline ja õppimine. Toitudest meeldib kartul ja kaste ja salat.
Mida päkapikk sulle toob? Milline on päkapikk?	Kommi.	Pulgakomme, mingis väikešokolaadimunasid ja Tic-Tac-i. Väike punast värvi ja meie teda ei näe.	Kommi, vahel unustab ära ka, aga siis toob õhtul. Päkapikk peaks vist väike olema.	Maiustusi. Päkapikk on elus.	Šokolaadi. Päkapikk on tuttmütsiga ja punase mantli ja punaste pükstega.
Kas jõuluvanale on kiri kirjutatud ja mis sa kingiks soovid?	Kiri on kirjutamata ja ma ei tea, mida tahan.	Kuldseid pastakaid ja teisi kuldseid pliiatseid.	Kiri on kirjutatud, aga see on saladus. Jõuluvana tõi teelikult selle asja mulle juba ära.	Jõuluvanalt tahan kõike, mida on, aga kõige rohkem tahan suuski.	Tahan uut Barbie-nukku.
Miks jõuluvana ei tule alati saaniga?	Mmm...???	No lund pole maasiki, kus ta siis tuleb.	Ma ei tea.	Äkki on põhjapõdrad ära kadunud?	Kui lund on liiga palju ja tuiskab.
Miks jõuluvana kannab vahel isa saapaid?	Mmm.....???	Seda ma küll ei tea. Minu arust kannab ta hoopis jõulusaapaid.	Ta on kogu aeg oma saabastega.	Ei tea. Vist on hulluks läinud. Võibolla on isal soojemad saapad?	Ma ei tea.

1. klassi õpilaste suu ja silmade

	Eleri	Kati– Ketter	Kait	Markus	Kristofer
Mida Sulle päkapikud toovad? Millised päkapikud üldse välja näevad?	Mandariini, kommi. Päkapikud on pisikesed ja punast värvi riietes.	Iga päev toovad erinevaid asju. Päkapikk on selline väike ja pisikene ja punane.	Šokolaadi toovad. Päkapikk näeb välja nagu punane kummitus.	Mis nad toovad...? Kommi noh!	Magusat toovad. Päkapikud on vist punased ja kannavad samasugust mütsi nagu mina.
Mida sa jõuludeks tahad?	Hobust.	Ei tea.	Puldiga lennukit	Lego	Mõõka ja kilpi.
Kuidas põhjapõdrad lennata saavad?	Neil on võlujõud.	Seda ma ei tea.	Sest neil on ninade otsas pirn.	Nad ei saagi lennata. Äkki jõuluvana teeb nalja.	Ma ei tea.
Miks jõuluvana ei tule alati saaniga?	Saan võis katki minna.	Ei tea.	Sest pents (bensiin) saab otsa.	Imelik jah, ma ei tea.	Mõnikord pole lund maas.
Miks on jõuluvana vahel isa saapad jalas?	Ei tea.	Sest ta on päkapikude isa.	Et ta näeks ilus välja.	Äkki ta on üldse mõni isa ja maskeerib ennast jõuluvanaaks.	Mmm..???

Lugeda on lahe

Kohe hakatakse autogramme jagama.

On traditsiooniks saanud, et I veerandi lõpetab algklasside õpilaste jaoks õluge mine. Sel aastal külastas meid meie kodu- vallas suvekodu omav kirjanik Tiia Toomet.

Tiia Toomet lausus, et talle meeldib kirjutada päriselust. Tema peres kasvas kolm poega ja üks tütar. Pojad tegid palju puu- tööd: voolisid laevukesi, ehtasid onne, kuid lemmikmängud olid seotud veega. Paljud lood ongi sündinud laste tegemistest, näiteks „Väikeste poiste pesemise õpetus” ja „Tagurpidi lugu”.

Oma noorema poja näitel on kirjanikul valminud raamat “Kaur, kõige noorem vanem vend”. Kuna enamus lugudest on leitud laste mängudest ja igapäevaelust, siis loeb kirjanik oma lapsi raamatute kaasautoriks.

Kirjanik sõnas, et tegelikult on tema lugude sündimisele kaa- sa aidanud veel üks laps—nimelt tema ise. Tal oli väga tore lapsepõlv ja nendest lapsepõlvemälestustest on sündinud “Vana aja lood” ja “Vana aja koolilood”. Raamatu teevad kirjaniku jaoks eriti väärtuslikuks Jaan Tammsaare illustrat- sioonid.

Kirjaniku raamatuid on illustreerinud paljud kunstnikud, kuid kõige rohkem meeldivad talle Vivian Härmi joonistu- sed.

Tiia Toomet on Tartu mänguasjamuuseumi looja ja juhtinud pikka aega selle asutuse tööd. Muuseumi maskotiks on karu Lillekäpp. Kuidas üldse aga selline naljakas nimi karule pan- di?

Nimelt kuulutas mänguasjamuuseum välja konkursi maskoti- karule nime panemiseks. Konkursi võitis üks viieaastane tüd- ruk, kes nimetas karu Lillekäpaks, sest loomakese käpad olid kaetud lillelise riidega. Nimi meeldis muuseumi töötajatele kõige rohkem ja nii oligi asi otsustatud.

Lastel oli kirjanikule palju küsimusi ja nii mõnigi leidis, et nende kodus juhtub samasuguseid asju, nagu kirjaniku peres tema lastega kunagi juhtus. Lõpuks jagas kirjanik soovijatele autogramme ja koos tehti ühispilet.

Ajalootund

Esimese veerandi lõpul külastas meie kooli üks viiking. Tal oli kaasas palju toredaid asju: viikingimõök, rõngassärk, kiiver ja kilp.

Kõigepealt toimus loeng, kus räägiti meile viikingite ajaloost, kust nad on pärit ja veel palju muud. Selga sai proovida vii- kingite varustust, kuhu kuulusid rõngassärk, mis oli vaid jõu- kamatel, kiiver, mõök ja kilp. Pärast loengut mindi võimlasse, kus meid jagati kolmeks võistkonnaks. Võistkonnad pidid mõtlema nime, hüüdlause ja tegevuskava. Peale seda läks võistkondadevaheliseks lahinguks, kus peale jõu ja osavuse oli vaja olla ka tähelepanelik ja kaval. Hiljem peeti maha suured lahingud, milles kasutati pehmest materjalist mõöka ja kilpi. Mängureeglid olid kindlalt paika pandud ja see, kes reeglitest kinni ei pidanud, pidi platsilt kõrvale astuma.

Kuigi külaline oli väga karm (iga korrarikkuja sai häbistava märkuse osaliseks), tundus, et meie õpilaste osavõtlikkus ja aktiivsus oli talle meelepärane. Õnneks päästis meid lahingu- väljalt söögivahetund, muidu oleksime ehk õhtuni pidanud omavahel võitlema.

Gert Air

Helen paistis oma aktiivsusega viikingipealikule kohe silma. Õppetund sellest, kuidas mõöka käes hoida ja kuidas ennast kaitsta.

Põnev õppeekskursioon

6. detsembri hommikul hakkasid 7. ja 5. klass Rakvere poole sõitma. Käisime veel tee äärde jäävates põnevamate kohtades. Külma ja tuulise ilmaga võttis meid vastu Jõgeva. Seal saime näha külmasammast ning Betti Alveri mälestusmärki. Eesti külmarekord -43,5°C on mõõdetud just Jõgeval 1940. aastal. Sambal on kirjas veel teinegi temperatuurinäit: 2003. aasta külmarekord -37,6°C mõõdeti samuti Jõgeval. Küllastasime ka Eesti kõige vanemat asulat Kassinurmes. Kassi-

nurme võttis meid vastu paksu lumega. Seal on väga huvitav, sest sinna on alles jäänud vana puitlinnus, kus sai sees käia. Seal oli mitu korrust, aga väga väikesed ukсед. Samuti on seal vanad püstkojad ja Kalevipoja silmapesukauss. Puude vahel leidis ka muhedate viikingite kujakesi. Lõpuks, kui me olime Rakverre jõudnud, läksime vaatama Rakvere linnuse kõrval olevat tarvast. Lõpuks, kui olime täiesti läbi külmunud, jõudsime Rakvere veekeskuses-

se. Kõigepealt läksime me sauna soojenema ja alles siis saime minna lõbutsema. Ujulas oli lahe liutoru, mis oli seest täiesti kottpime. Olime seal poolteist tundi ja siis läksime pärast väsitavat päeva suurde Põhjakeskusesse, kus olime samuti poolteist tundi. Kõik poisid tormasid muidugi kohe Hesburgerisse, aga tüdrukud läksid poodidesse. Jõudsime anekdoote vestes koju umbes kell 7 õhtul. See oli väga lahe reis ja me soovitame teistelegi sinna minna.

Riin Marii

Teadus võib ka põnev olla

8. detsembril käisime klassiga uisutamas ja Teaduskeskuses Ahhaa. Ahhaas me nägime Newtoni õunapuud, kus veeresid mingid värvilised pallid, mida giid nimetas õunteks, see oli Ahhaa kõige suurem eksponaat. Siis oli seal ka Eesti kõige suurem peegellabürint, mille läbimiseks tuli kindad kätte panna, et peeglitele näpujälgi ei jääks. Ajutise näitusena oli üles pandud ja just äsja avatud muusikanäi-

tus, kus sai mängida õhukitarri, trummi ja laserharfi. Muusikanäituse kõrval on veenäitus ja loomanäitus. Sai vaadata, kuidas aineosakesed liiguvad laines ja kuidas mullid üles tõusevad. Seal oli ka sipelgapesa ning sai jälgi- da, kuidas tibud munast kooruvad. Selle kõrval oli üks ruum, mis oli 20- kraadise nurga all ja seal sees olles oli tunne, nagu oleks tormisel merel laevas. Järgmises saalis oli koht, kus sai

teha pilti, siis kui õhupalliga pauku tegid. Hiljem võis oma pilti arvutiekraanilt vaadata. Peale selle sai autoga sõita ning rattaga 7 m kõrgusel trossil üle saali vändata nagu õhuakrobaat. Sai tunda, mis tunne on pesumasinas olla ja kõndida keerleva silindri sees. Sai oma varju seinale salvestada ja liftiga maa all käia. Oli üks sportlik ja hariv päev.

Kristjan

Lauakombeid õppimas

1.oktoobril käis 6. ja 8. klass Kubija hotelli restoranis lauakombeid õppimas. Eesmärk oli tutvuda ja selgeks saada, kuidas restoranis ja teistes avalikes kohtades mitte häbisse jääda.

Õppisime läbi praktilise kogemuse. Meie menüü koosnes kahest eelroast, pearoast ja desserdist. Iga toidukorra ees tutvustati, kuidas seda süüa, missuguseid söögiriistu selle söömiseks kasutada jne. Enne lauda istumist pidid poisid tüdrukutele viisakalt istet pakuma.

Eelroaks sõime riisi-krabisalatiga täidetud korvikest ja seljankat. Kuigi mõni laps väitis, et ta riisi ega krabisid

ei söö, siis nii mõnigi leidis, et need toidud on päris söödavad. Pearoaks pakuti šnitslit ja magusroaks kreembrüleed, mida meist keegi varem maitsunud polnud.

Saime teada, et noa ja kahvli asetus taldrikul on tähtis. Kui oled söömise lõpetanud, siis asetatakse nuga ja kahvel paralleelselt kõrvuti kella viie suunas. Kui söömine on pooleli, siis asetatakse nuga ja kahvel taldrikule risti. See on vajalik selleks, et ettekandja teaks, kas võib laua ära koristada ja järgmise toidu lauale kanda.

Sain teada veel ka seda, et pole viisakas lauast tõusta, kui kaaslastel on söömine pooleli. Samuti tuleks enne järg-

mise toidu juurde asumist ära oodata, millal kõik on selle toiduga ühele poole saanud.

Toidud olid seal imehead ja me sooviksime sinna kindlasti veelkord minna. Pärast sööki tutvustati meile baari, kus näidati, kuidas ja kuhu serveeritakse erinevad joogid. Iga joogi jaoks on erineva kuju ja erineva suurusega klaas või pokaal. Ka kuumi jooke teed ja kohvi serveeritakse erinevatesse nõudesse.

See oli tore reis ja sealt sai palju uusi ja vajalikke teadmisi, mida edaspidi oma koduski saab ära kasutada.

*Kristiina
Riin Marii*

Üllatusterohke Karaski-Krootuse jooks

Selgi aastal toimus Karaski - Krootuse jooks. See toimus juba 24. korda. Nagu alati, jagati välja hulgaliselt auhindu.

Viimastel aastatel on korraldajad välja pannud rahalise preemia sellele, kes purustab senise jooksu rekordi, mis püsib võitmatuna meie vilistlase Janari Sonne käes. Janari lubas sel aastal ka ise jooksust osa võtta, kuid seoses tööga Soomes ei olnud tal kahjuks võimalik kohale tulla. Kuid ta andis meile sõna, et jookseb kindlasti järgmisel aastal.

Poistest võitis juba teist aastat järjest Silver, tema järel jõudis teisena finišisse Märt ja kolmas oli Ludvig.

Kolm aastat järjest tüdrukute favoriidiks olnud Monika pidi sel aastal alla vanduma Kairitile, Kellile ja Kreetule.

Selle aasta suurimad üllatajad olid 3.klassi neiu Kelli ja 5. klassi noormees Ludvig.

Hanna Elisabeth

Tänavuse jooks suurüllatajaks oli 3. klassi neiu Kelli, sest tema jooksis end tütarlaste hulgas II kohale kohe pärast 8. klassi Kairitit.

Tervis eelkõige!

Krootuse kool on tervist edendav kool ja seepärast ei jäta me kunagi tähistamata tervisepäeva.

Tervisepäev toimus sel aastal 9. septembril Taevaskojas. Sellest võttis osa terve kool. Niikaua, kui 1.-4. käisid Lonniiga sõitmas, olid vanemad õpilased terviserajal. Kui lapsed olid Lonni peal, räägiti neile lugusid, mis olid toimunud kunagi Taevaskojas ja olid seotud hüdroelektrijaama ehitusega. Juurde räägiti veel ka toredaid muistendeid Kalevipoja sõrmkindast ja päkapikkude koopast. Terviserajal sai juua allikast vett või ronida trepist üles ja vaadata, kuidas paistavad ülevalt kaljud. Pärast toimus vahetus ehk siis algklassid läksid jalutama ja vanemad õpilased Lonniiga sõitma. Kui seiklusterohke päev hakkas otsa saama, kogunes terve kool bussi juurde. Seal said kõik oma kõhu täis.

Kõik said kosutava sõõmu värsket õhku kopsudesse ja tervist taskutesse.

No mis suunas siis nüüd minna?

Karina

Saavutusi erinevatest valdkondadest

Käesoleval aastal 22.oktoobril toimus Põlva Ühisgümnaasiumis etluskonkurss teemal „Tahan sulle öelda”. Osavõtjad olid tulnud kohale erinevatest koolidest üle Eesti ja võistlesid kolmes vanusegrupis: 4.-6. klass, 7.-9. klass ja 10.-12. klass.

Krootuse Põhikoolist käis kohal 6.klassi poiss Patrick Laansalu, kes astus kuulajate ette Jaan Rannapi looga „Kuidas ma rühmapäevikusse kiituse sain”. Hea loovalik ja kindel esinimine kindlustasid esimese koha oma vanusegrupist ning lisaks sellele tuli ka raamatukogutöötajate eriauhind, kuna esitatav tekst kandis raamatukogu töötajatele südamelähedast teemat: on palju vastutustundetuid lugejaid,

kes raamatuid õigeaegselt tagasi ei too. Juhendajaks oli eesti keele ja kirjanduse õpetaja Aime Sabre.

Suurepäraseid tulemusi saavutati teistelgi aladel. 2. klassi õpilased Lisete Härma ja Hardi Tohvri saavutasid võistlustantsu tiitlivõistlustel “Magus Algu” oma vanusegrupis II koha.

7. klassi õpilane Karina Valdas tõi maakondlikult geograafiaolümpiaadilt koju I koha.

Kuigi kõik saavutused olid märkimisväärsed, otsustati sel veerandil “Veerandi Tegijateks” nimetada kõige nooremad – Hardi ja Lisete.

Patrick

II veerandi tegijad Lisete ja Hardi

9.klass meenutab

Rait

Õpetajaks olemise võlu ja valu tuleb välja siis, kui lapsed saavad aru, mida ma olen neile selgeks õpetanud ja kui näen õpilasi töötamas. Kuigi arvasin algul, et kõik hakkavad ülemeelikuks, nagu rääkisid mulle õpetajad, ei olnud see nii hull ja kord oli klassis. Esialgu tundus õpetaja töö kerge, kuid pidin pettuma, kuna peale mõnda ülesannet oli minul juba toss väljas. Peale sellist väsitavat kogemust ma õpetajaks saada enam ei taha.

Edith

Mina sain 7. klassile anda inglisi keelt, 8. klassile inglisi keelt ja keemiat. Minu päev algas nii, nagu olin oodanud. Esimene tund minu tunniplaani oli vaba ning sain teisi tunde ette valmistada, et tunnis õpilastele kergem seletada oleks. Kui mu esimene tund algas, läksin 7. klassi ja esimese asjana ütlesin neile kohe, et nad mind õpetajaks ei kutsuks, vaid kutsuks mind eesnime või hüüdnime järgi. Tund läks üsna ladusalt, kõik tegid koduse töö ära ja olid tunnis ka väga tublid. Lubasin neil tunnis isegi kommi süüa, sellepärast, et mulle endale meeldiks ka nii, siis oleks poole lahedam.

Silver

Mina olin õpetajate päeval kehalise kasvatusõpetaja. See aine tundub kerge, aga tegelikult pole, sest pead palju kaasa jooksuma ja vigu vaatama ja mõned ei pane tunnis tähele ja nendega oli kõige raskem, nad ei saanud eriti hakkama ja mõned kiusasid üksteist ja mõnele ei meeldinud harjutusi teha. 5.-7. klass oli kerge, sest olid väga sõnakuulelikud ja tegid kõike ilusti kaasa. Oskasid ilusti mängida ka. 8. klassiga oli kõige ägedam, sest siis tuli palju teisi õpilasi appi jalgpalli mängima ja kõigil oli lõbus. Kokkuvõttes läks õpetajate päev hästi, kõigile väga meeldis.

Monika

Võib-olla ma natukene kartsin tunde anda, aga klassi jõudes polnud midagi viga. Esimene tund oli mul geograafia 8. klassiga, sain normaalselt hakkama. Teine tund oli loodusõpetus 1. klassiga. Käisime nendega pargis jalutamas, klasi tagasi jõudes tõmbas üks õpilane oma hamba välja ning ruloopardin lendas alla, olin juba suht paanikas.

Kolmas tund oli mul muusika 6. ja 7. klassiga ning neljas tund eesti keel 4. klassis.

Tegelikult läksid kõik tunnid üpris hästi, välja arvata see, et vahel õpilased ei tahtnud sõna kuulata, aga lõpuks kuulasid ikka.

Õpetaja roll oli äge, kuigi mina arvan, et suurena ma õpetajaks ei hakka, sest isegi need neli tundi väsisid mind.

Kerli

Mina pidin andma inimeseõpetust, loodusõpetust ja vene keelt. Selleks, et neid tunde anda, pidin kodus osad läbi lugema ja konspektid tegema. See oli aeganõudev töö.

Esimene tund oli mul inimeseõpetus viienda klassiga. Kirjutasin neile tahvlile tähtsaimad asjad uuest osast ja küsisin, kas kõik on arusaadav. Selle peale tulid mõned küsimused, raske oli neile vastata, aga õnneks sain hakkama. Täitsime töövihikut, samas pidin neid aitama. Õpilased olid väga tublid, tänutäheks andsin neile maiuseid ja mängisime mängu.

Päeva lõpuks olin ma väsinud, kuid rahul. Mõistan rohkem õpetajaid, aga kui antaks valida, kas õpilane või õpetaja, valiksin ma ikka õpetaja. See on minu jaoks kergem. Kokkuvõtteks jäin päevaga rahule.

Sel õppeaastal on koolis toimunud hulgaliselt muudatusi: muusikaklass on kolinud keldrikorrusele, füüsikakabinet on koha sisse seadnud endises muusikaklassis, arvutiklass on inglise keele kabinetis ja inglise keele õpetaja jookseb sügisest saadik klassist klassi nagu teisedki aineõpetajad. Urime, mis toimub?

Õpetaja Hellet küsitles Hanna

Elisabeth

Kas arvutiklassi liikumisega on olnud väga palju probleeme?

Noh, eks ta ikka parasjagu ole jah. Esiteks ta on väiksem, lärm suurem ja mõnda aega ei saanud lapsed arvutite taga istuda.

Kas liikumine on mõjutanud ka teie igapäevast tööd?

No kui arvutiõpetajana vaadata, siis jah, sest ma pidin tunniteemad mõtlema välja ilma arvutita, pidi rohkem paberit ja pliiatsit kasutama.

Õpetaja Ainot küsitles Kristiina

Kas Te olete oma uue muusikaklassiga rahul?

Olen küll.

Kas töö on muutunud kergemaks või raskemaks?

Täpselt samasugune nagu enne. Klassi asukohast see küll ei muutu.

Kas asju on kergem üles leida?

Vastupidi. Kõik asjad on uues kohas, ei leia midagi üles.

Õpetaja Ritat küsitlesid Patrick ja Gert Air

Miks on sellel aastal nii palju muudatusi toimunud?

Et lähitulevikus saaks lasteaed sisse kolida.

Kas olete oma uue kabinetiga juba ära harjunud?

Ei ole.

Kas muudatusi on veel plaanis?

Kunagi küll.

Mida lehetegijad ise uutest ruumidest ja nende paigutusest arvavad

Patrick

Uued kooliruumid on väga lähedad. Muusikaklass on palju suurem ja lahedam. See on palju ilusam kui vana klass. Halb on see, et nüüd ei saa tunnis enam laulu kuulata.

Arvutiklass tundub mulle natuke suurem. All oli palju halvem käia, sest seal vastas oli direktori kabinet ja kõndima pidi ka liiga palju. Väiksemate poolel on üldse väga lahe olla.

See, et inglise keele õpetaja käib meie klassis, on palju parem, sest me ei viitsi ennast ise väga palju liigutada.

Karl Robert

Hea, et kontrollitöö ajal on vaikne. Halb, et peab alla kõndima. Mõõdunud aastal oli tänu muusikale tunnis lõbusam.

Hanna

See on väga hea, et muusikaklass nüüd all on, sest laste laul ei sega enam tunni ajal.

Uus arvutiklass on äge, ilus värv seinapeal ja põrandki on ilus.

Kristiina

See on hea, et muusikaklass alla on, sest seal on nüüd väga hea sööma minna.

Arvutiklassis on rohkem liikumisruumi, asjad ei jää ette.

Andry

Muusikaklassi alla viimine on mõjunud mulle isiklikult halvast: mu hindend on halvemaks läinud ja tunni ajal ei kuule laulu enam, millega jõudsime juba ära harjuda.

Gert Air

On väga halb, et muusikaklass all korrusel on: sinna tuleb nii palju maad kõndida.

Arvutiklass on lähemal, sinna ei pea enam nii palju kõndima.

Inglise keele klassi puudumine on natuke halb, sest õpetaja ei saa palju asju kaasa võtta.

Karina

Tänu sellele, et muusikaklass pole enam meie klassi kõrval, on õppida märgatavalt parem kui eelmistel aastatel.

Selle lehe tegid 6. ja 7.klassi õpilased, neid aitas õpetaja Aime Sabre.